

Glasilo Prekmurških Slo-
vencov. Cena na leto 20
K., na polleta 10 K., na
štrinaleta 5 K. Urednik i
izdajatelj Klekl Jožef vp.
pleb. Črensovci Prekmurje

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglasi (inzerati) se sprej-
mejo. Cena za eden kva-
dratni centimer 1-30 fil.
za ednok, za večkrat
popüst.

I. Slovenski Orlovski tabor v Maribori.

V naših „Novinah“ smo pozvali krščanske Prekmurce na veliki orlovski tabor v Maribor. Pričakovali smo za gotovo, da bode ta velika slovesnost od naše strani častno obiskana, pa če tudi se nam je zgodila nesreča, da nam ne bilo mogoče iti od Lotmerka prek Radgone po železnici, da smo zadnjo voro mogli spremeniti naš vozni red od Lendave skoz Čakovca do Maribora i da nas je vreme zadnji den še v negotovosti držalo, je naša vdeležba v Maribori bila častna, tako častna, da so nas povsod občudivali. Ne je poznano, s kakšimi težavami so naši ljudje iz Goričkoga mogli hoditi peški 12 in še več vör do železnice po blatnih cestah, da sobočka gospoda automobile samo za liberalne Sokole dá na razpolago, a neso se strašili trüda, ino so v velikanskem številu pokazali celomi slovenskomi sveti, da je naš rod v Prekmurji ostao zvest svojoj veri in svojem narodu, in je pripravljen doprinesti še takše žrtve, da pokaže sveti javno svojo krščansko in narodno prepričanje.

Kak od nigda je tudi ob toj

priliki v lepom številu prekmürska duhovščina sprevodila naše ljudi v Maribor, zvesto spolnivaóó reči: „kde so ovčice, tam mora biti tudi paster“.

Naše oči so bile obrnjene posebno na našo mladino, na naše vrle prekmürske „Orle“, ki so se pod vodstvom njihovega predsedstva in okrožnoga načelnika Erjavca v velikom številu zbrali v Maribori, pokazali sveti našo mladino a jako se razvijajočo mladinsko organizacijo, ki je z vero v Boga in krščansko-narodno bodočnost Prekmürja razprestrla svoje peroti že skoro v vsako slovensko faro po tak kratkóm časi našega osvobojenja.

V Maribor so z našimi „Orli“ šli tudi, z malimi izjemami vsi naši dijaki, da se z drugimi tovariši iz naše države pogovorijo od skupnoga dela za brambo katoliških in narodnih načel in povzdigo verskoga življenja v stanovskih društvah.

Z nami so bili v častnem številu naši župani združeni v svojej zvezi,

pa so na te način izpričali versko in narodno prepričanje naših, v svobodni Jugoslaviji samoupravnih občin.

Prekmürska kmetska zveza, za šterov tablov je v sprevodi po mesti Maribora šlo nad stotine ljudi, je jasno pokazala našo politično moč.

Pohvalno še moremo tudi omeniti naše ženske in mladenke in naše tretjerednice, ki so držale celi čas mariborskih slavnosti pri procesijah in povsod najlepši red, i napravile s tem veselje njih voditelom, spoštüvanje pri ljüdeh in dopadenje pri Bogi.

Zaistino, dosta nas je bilo, več kak eno jezero Prekmürcev v Maribori, pa nešterne smo še le pogrešali. Opazili smo posebno, da naš komisarijat niti ne je zastopstva poslao, če tudi je celo vrhovni poglavar naše države, naš vladar kraljevič Aleksander, ki je ravno tak bio povablen kak ti prekmürski komisarijat, poslao svojega zastopnika in so tudi tistoga poslale celo sosednje prijateljske države.

Ne smemo še pozabiti našega učiteljstva, ki je bilo po beltinskem

Podlistek.

Kraljevičov govor v Ljubljani.

Ali najzanesljivejše jamstvo si napravimo mi sami. I mi si je zagvüšno stvarimo, če skupno delamo na to, da kak najmodrejše napravimo svoje politične, prosvetne i gospodarske odnošaje. Bogata i napredna, prosviteljena i vrejena kraljevina Srbov, Hrvatov i Slovencov bo ne samo naša željena skupna domovina, nego tudi v kratkom ravnotak zanesljiva zastava naše splošne, še lepše in še popolnejše narodne bodočnosti.

Delajmo stanovitno na tom velkom in v zvišenom posli. Kda bo v našoj vozkejšoj domovini pravica i svoboda ednaka za vse; kda do naš orač na njivi, delavec v delavnici, trgovec in obrtnik, meščan in vojak srečen i zadovoljen — in to bodo lahko; — te bo ta sreča obsijala i segrevala tudi naše brate, šterim močnejši od nas so šče ne dopüstili, da bi se imenüvali naši državljani. Človečanstvo v našoj dobi ide brez

dvoma proti pravičnejšoj bodočnosti. Pravica, delo i čas so naši zanesljivi zavezniki, štere ne smemo zgübiti izpred oči. Z gorečnostjov vlečimo in izhasnüjmo naše svobode. Potem bodočnost more biti naša.

V to ime vzdignem svojo kupico in pijem na srečo vseh Slovencov, ki so s težkov in mantrniškov, junaškov in vztrojnov preminočnostjov zaslužili boljšo i sijajnejšo zdašnjost. Z druženimi močmi njim ščemo i moremo zagotoviti boljšo i sijajnejšo bodočnost. Na to delo Vas gospoda, pozivam v imeni svojega vzvišenoga Roditelja, našega ljudnoga kralja i v imeni cele naše mile domovine.

Odgovor dr. Brejca na kraljevičov pozdrav.

Predsednik deželne vlade dr. Brejc je odgovoro:

Vaša kraljevska Visokost!

Pred 1100 leti so si naši očaki izbrali zadnjega kneza (hercega) svojega roda, pred 506 leti se je na

Gosposvetkom polji vstoličo zadnjokrat po našoj staroj slovenskoj šegi karantanski vojvoda. Dnes pozdravlja Slovenija v svojoj sredi nanovo narodnoga kneza, šteroga je sprejela z vsem v danih razmerah mogočim zvišnejšim sijajom, pa tudi z vsem tistim prekipevajočim navdüšenjem, z vsov tistov odkritov prisrčnostjov, vdanov zahvalnostjov i globokim poštüvanjom, šteroga je zmožen narod, kda po jezeroletnom robstvi prvokrat pozdravlja znamenje svoje slobode in svojega odrešenja.

Naše senje so spunjene. Kak feniks (fityca) se je zdignola iz razvalin svetovnoga požara zlata sloboda pri združenji z brati Srbi in Horvati pod vodstvom junaške narodne dinastije Karadjordjevičov. Beli orel je razpriestro svoje zmagoslavne peroti nad vsem troedinim narodom, šteri v svojoj državnoj edinosti vidi pogoj i jamstvo svoje moči in svoje bodočnosti. Trdna in nerazdružljiva je vez, štero smo sklenoli po svojoj slobodnoj odločitvi, zato pa tem trdnjejša i vekovita, ar je izraz naše

g. nadučitelji Šprageri in türniškom g. učitelji Horvati na tom lepom tabori in pri učiteljskih zborovanjih zastopano.

Sprejem, šteri se nam je Prekmurcom v Maribori povsod pripravo, je bio ne le prisrčen, temveč izraz iskrene bratske ljubezni v Kristusi, ki preveva vse Slovane, šteri so krščanskoga duha. Skuze so prišle v oči skoro saksemi našemi človeki, kda je gledao, z kakšov ljubeznostjov pozdravljajo, naš, še le pred kratkim iz tujih rok odrešen prekmurški rod zastopniki naše vlade v Belgradi in Ljubljani, zastopniki naših bratov v Ameriki, voditelji bratskoga češkoslovaskoga naroda, naši bratje po krvi in jeziki iz Srbije in Hrvaške, iz tužne Koroške in cele Slovenije. To so bili za nas dnevi veselja, ki vsakšemi, šteri je bio nazoči, ostanejo v večnom spomini.

Mi Prekmurci smo pa tudi z tem velikim slovanskim orlovskim taborom združili z ednim cerkvene slovesnosti, i smo se skupno zahvalili v veličastnoj cerkvi frančiškanov Bogi Vsemogočemi za vse dobrote, štere je prikazao nam in našemi trpečemi rodi v Prekmurji, prosili smo Vsemogočnoga in blaženo Devico Marijo, mater milosti, stanovitnosti za našo mladino in za naše dijake, da bodo batrivno šli po poti, štero si je naprej vzelo orlovsko društvo, proti sonci k Bogi, od šteroga izbaja vse dobro; prosili smo za naše trpeče brate, ki esče so mogli ostati pod tuiji državi, da bo Bog Vsegamogočni tudi njim poslo skoro odrešilnoga angela, a do tistoga časa pa je naj občuva stalne v veri in narodni zavesti. Prosili smo za naše siromake, da bi njim bilo olajšano zemelsko trpljenje, pro-

proste volje. Zato smo pa tudi trdno odločili, da vse svoje duševne i materijalne moči postavimo v té namen, da nesčerbinjeno ohranimo, ka sme vkup z brati Srbi i Hrvati imena sami zgradili; zato je naš slovenski narod, četudi po števeli najmehši izmed treh enakovrednih in enakopravnih bratov, pripravljen z vsemi silami braniti té najdragocenejši kinč zdaj in vsikdar in proti vsakomi.

V trdnom zavüpanji, da je to tudi volja tak naših bratov Srbov, predstavitelov brezprimernoga, v zgodovini narodov šče nepoznanoga junastva, kak tudi v stoletnih borbah za svoj obstoj preizkušeni bratov Horvatov — posvétimo zdaj svojo največšo pazljivost in skrb notrašnoj obeditvi naše države. Četudi v težkom položaji svedočijo dejstva, da teče demarkacijska črta sredi naše ozemlje, da nam še odprto zeva naša koroška rana i da smo v razdrapanem stanji po boljševiskom gospodstvu prevzeli v svojo upravo naše Prekmurje —

sili za bogate, da bi jim omehčalo se srce nasproti trpečim sobratom, prosili milosti vsem, ki so se v našo molitev priporočili. Vsegamogočni pa naj slisi naše prošnje in ohrani nas in mili naš slovenski rod! — Natenčen popis vseh slovesnosti začnemo v drugi številki „Novin“.

Vloga Sakovič Jožefa i tov. na višji šolski svet.

Višjemu Šolskemu Svetu za Slovenijo v Ljubljani.

Prekmurje se je britko varalo v svojem upanju na odrešenje. Prekmurci so se upali, da so iz Slovenije po duhu in srcu bratje prišli k njim, kateri njihovih svetih čutenj ne bodo žalili. Zdaj pa morajo viditi, da so v Prekmurje prišli ljudje tujega duha in nečutliverga srca, zagriženi protivniki krščanstva: uradniki, odvetniki in posebno učitelji, kateri tukaj hočejo svoje novopoganske ideje pod prerazljivim izveškom naprednosti in kulture razširjavati. Prekmurci se tem hudobnim nameram kar najenergičnej protipostavljajo in zahtevajo za sebe pravico samoodločbe, po kateri oni sami hočejo odločiti, kakšim učiteljem bodo oni svoje otroke na vzgojo dali. Te svete pravice si ne dajo zeti. In nikako ne bodo trpeli takših učiteljev, kateri svoje svetovno naziranje iz brutalno antikristjanskega „Učiteljskega Tovariša“ zajimljejo. — Zato mi podpisani člani Okrajnega šolskega Sveta za Prekmurje, da obranimo prekmurske krščanske otroke proti tem ultramodernim, a v svoji omiki jako slabo „naprednim“ učiteljem, Višjemu Šols-

vendar napinjamo vse sile, da kak najprié i na najbolje praktičen način i dejanskim razmeram pa potrebam pripravem način vrdimo zpunimo upravno pripravo i tak napravimo pogoj da se v ljudstvi v zbüdi in okrepi zavüpanje v točnost javne uprave, nepodkupljivost i pravičnost upravnih oblasti in organov, s tem pa tudi veselje do dela in čüt soodgovornosti i socialne pravičnosti v smisli pravih demokratskih načel.

Uverjeni smo, da tak napravimo najtrdnejši fundament našoj nad sve ljubljenoj državi, štera de zgrajena na v zajemnom zavüpanji vseh treh plemen i medsebojnom sporazumljenji uvaževanji posebnih potreb vsakoga izmed njih z lehkotov prenesla sve trenutne z notrašnje neprilike i z uspehom proti stala vsem morebitnim zvinešnjim viherom.

Vaša kraljevska Visokost!

Kda té dni prvič stopate v neposredni stik slovenskim narodom, se lahko bodete uverili, da je té narod

kemu Svetu za Slovenijo predlagamo v nujno ugodno rešitev sledeče zahteve:

1. Naj se takoj ustavi nadaljnja pridelitev učiteljev k prekmurškiam šolam iz onkraj Mure.

2. Naj se vse dnevnicke ali izvanredne doklade, katere se plačujejo učiteljem, ki so prišli iz onkraj Mure, s koncem meseca junija ustavijo, ali pa vsem učiteljem v Prekmurju brez razlike nakažejo.

3. Naj Višji Šolski Svet odobri, da bodo šolski stolci v Prekmurju v prišestnem mesecu julija vse učiteljske službe razpisali i po slobodni volitvi učitelje namestili, in da Višji Šolski Svet tako izvoljenim učiteljem postavno plačo takoj bo nakazal. Za državne ljudske šole in za dve meščanski šoli v Prekmurju bo Okrajni Šolski Svet razpisal službe in volil učitelje.

4. Učni jezik na vseh slovenskih ljudskih šolah v Prekmurju naj bo prekmursko narečje; pismena ali kniževna slovenščina se naj kot poseben predmet uči. Zato je potrebno učne knjige prepisati v prekmursko narečje, kaj naj Višji Šolski Svet takoj odredi.

5. Naj se tu predložene zahteve tekom 14 dni brezpogojno za naš ugodno rešijo.

Zato prosimo Gospoda Civilnega Komisarja za Prekmurje, da ta naš predlog nujno odpošlje Višjemu Šolskemu Svetu v Ljubljani.

Če se pa naše pravične zahteve ne bi ugodno rešile, naznanjamo, da se v prišestnem mesecu septembru v v Prekmurju začela bode popolna pasivna rezistencija proti vsem liberalnim, brezvernim učiteljem, ki so vsi

vesel svoje politične svobode, za štero se je v mokah prizadévalo, da je globoko veren krščanski zavedajoč se, kak njemi je ravno v ravnih globočinah vere zasidrana naravna moč ohranjivala življenje v težkih letih njegove preminosti i da je ta nadnaravna sila naj zanesljivejša graditeljica in ohranjevalka narodnih, družabnih i državnih dobrot. Vidili te, da je té narod delaven i da se pripravlja, kak bi si s svojimi pridnimi rokami popravilo vse strašno navolo bojne kak si je ravno s temi svojimi rokami prlé sam stvoro, ka ma.

V imeni toga slovenskoga naroda, v imeni tudi naših šče neodrešenih bratov, ki so i ostanejo celoten del našega narodnoga tela i ki nikdar ne pozabimo na njé, zezovem Njegovomi Veličanstvi presvetlomi kralji Petri I. in Njegovoj Kraljevskoj Visokosti prestolonasledniki — regenti Aleksandri trikrat živio!

(Konec.)

iz onkraj Mure prišli, in otroci k tem učiteljem ne bodo hodili v šolo.

Dano na sedmi seji Okrajnega Šolskega Sveta za Prekmurje v Murski Soboti 23. junija 1920.

Godina I. r. ev. farar v Petrovcih	Sakovič Jožef I. r.
Šiftar Karol I. r. bodonski farar	Klekl Jožef I. r.
Božidar Sever I. r.	Bašša Ivan I. r.

„Prekmurski Glasnik.“

Murska Sobotna, 31. julija 1920.

V našoj tiskarni bodo začnola liberalna gospoda, ki so prišli „s trebuhom za kruhom“ v Prekmurje, izdavatelj že te dni ene nove novine, štere do se imenuvane: „Prekmurski glasnik“. Že zdaj delajo veliko reklamo po celom Prekmurju, pa lažejo okrog, da bodo te novine popolnoma nepristranski prekmurski list. To pa že naprej ne istina. Tudi naslov, šteroga ščejo tem novinam dati je farizeuški, kajbi, te novine nede nikdár prekmurski glasnik, pač pa bodo glasnik liberalnih fiškališov in sobočkoga živinozdravnika, šteri je tudi že pozabo, da ga je vlada se za nikoj drugo poslala, i ne politiko delat proti prekmurskomi ljudstvi. Te samo šče reklamo delati za njihovoga brezverskoga „Sokola“, pa blatiti i napadati poštene krščanske može, duhovnike in učitele. List ne bo ničesa prekmurskoga meo na sebi, zvün toga, da bo se štampao v Prekmurji.

Prekmurci! Naš list je bio in ostane „Novine“, štere so nas branile že te, gda so te gospodje, šteri bi dnes v Prekmurji radi velkoga konja zajahali, še niti ne znali, da živi tu, prek Mure dobro krščansko slovensko ljudstvo, štero se je vsigdár borilo za svojo vero i za svoje pravice. Naš list „Novine“ nam je bio v celom vojskom časi najbogši naš tanačnik in prijateo, šteri je vsakomi dao tanač vu potrebcini in ga potrošao.

Mi Prekmurci najbolje znamo, ka so nam bile naše „Novine“, pa jih tudi ne zapustimo. Gospoda pa, štera ščejo z novim listom v Prekmurji oznanivati novi evangellum pogiblive liberalne stranke, naj bi se rajši pobrigala za druge potrebe, štere ima Prekmurje v tom časi in ne razdirala dela, šteroga so naši voditelje na čeli njim naše „Novine“ za našo novo domovino z velikim trüdom dosegno.

Naši ljudje bodo dali najbogši odgovor na to liberalno akcijo, s tem da pošlejo vsakše novine, štere do njim tej sobočki gospodje tudi zabavdo ponüjali nazaj v gnezdo, s šteroga so prišle. Gospod urednik „Novin“ je že pred nešternimi meseci izjavio, da vsakši, šteri šče kaj dobroga napisati za naše prekmursko ljudstvo,

dobi prostor v krščanskih „Novinah“. Nega teda nikše potrebe, posebi za Prekmurje ešče edne nove novine štampati, da papir tak primanjkuje, da nam niti civilni komisarijat ne mogao za rekrutacijske spise zadosta štampa poslati.

Naša pot je ravna, naša reč je to: „Z Bogom delati za naše ljudstvo!“ Što pa ne z nami, je proti nam!

Glasi.

Kronski dinar. Magjarske novine pišejo, ka tam zdaj najbolje iščejo *kronske dinare*, to je naše peneze pa za en dinar plačajo 10 K 10 fil.

Dr. Šabee Karl odvetnik. P. sarna poleg okrajnoga sodišča. Toploga preporačamo vsem prekmurcom, ki delo majo pri fiškališi. Krščansko misleči človek je, vu šterom se lahko vüpate.

Za osloboditev g. plivanuša Klekla. „Slovenec“ porača z Ljubljane: Dr. Jos. Hohnjec poslanec (követ) v Belgradi, je 15-ga julija na ministra za zvünešnje zadeve stavo sledeče pitanje: Priteklo je že skoro polleta, ka so mažari zgrabili i zaprli g. Jožefa Klekla dolenskoga plivanuša v našem Prekmurju. Ljudstvo pripovida, kaso vogri že dugo meli nakanenje g. plivanuša v svoje roke dobiti. Iskali so priliko, kak bi ga mogli prek demarkacijske linije spraviti. Zato so njemi pravli, ka slobodno ide prek dem. linije v Sobotel, kje je meo v posojilnici nikše delo za opraviti. Gda je prišao na onstran dem. linije, so ga zgrabili, kola njegova domo poslali, njega pa v Sombotel internirali i ga ešče zdaj tam držijo zapretoga. Vogri so štem dejstvom krivico napravili ne samo proti ednoj nedužnoj peršoni, nego tudi proti našoj državi. Čast naše države teda silno zahteva, da se g. Klekl kak najprle na prosto püsti. Pol leta že duže trpi po nedužnom zaprt v Somboteli. Pol leta že nema fara Vel. Dolenc svojega duhovnoga paštera. Narod se čüdiva, ali naša država nema telko moči, ali se ne briga zato, ka bi svojega zavednoga, vernoga in nedužno trpečega državljana oslobodila z vögrske voze? Deželna vlada v Ljubljani je že večkrat silo delala za oprostitev g. Klekla. A za odgovor je to dobila, ka se pojasnila prosijo v Budapešti. Ne vem, kakša pojasnila so prišla tam odnet. To pa znam, da g. Klekl ešče itak ne prišao domo iz Sombotela in je še vedno v zapori. Pitan zato g. ministra ali šče včiniti vse, in če je potrebno, ešče ostre protikaštige nad Vögrskov, da se g. Klekl včasü püsti na svobodo in ga pošlejo v njegov kraj.

Poročo se je v Dolnji Lendavi v soboto popoldne nadporočnik Drago Gril šef državne policije z gđ. Fančkov Sušnik, poštaricov v Dolnji Lendavi. Mnogo sreče!

Poziv tistima, štera sta vzela iz železnice v Dolnji Lendavi tablo „Prekmurski Orli“ in „Prekmurska Kmetska Zveza“, da jo kak najprele prineseta na varaško hišo v Doljno Lendavo.

Primicia. Dnes tjedan je darüvao prvo svojo sv. mešo večnomi Oči Jožef Horvath v črensovcih. Nove meše se je vdeležilo mnogo število lüstva in duhovnikov. Čestitamo novomešniki!

Gornja Radgona. Aug. 8.-ga de se vršo tam velki manifestacijski. V začetki meseca pride v Radgono antantna komisija, štera bode določila naše meje kre N. Austrije. Radgono smo že mogli izprazniti, a ne je še zgübleno vse. Zato pokažimo na tom shodi, da mi Radgono za svojo ščemo meti, da njé ne püstim, ar brez Radgone je Prekmurje odrezano od naše Slovenije. Zato prekmurci vsi v G. Radgono 8.-ga augusta. Vlak vozi z Lotmerka zajtra ob 1/7. Odhaja z G. Radgone poseben vlak taki po shodi. Vožnjo de samo polovično trbelo plačati.

Glasovanje na Koroškom. Komisija, štera bo glasovanje vodila, je že v Celovec prišla. Zastopana je med njimi Anglija, Francija, Italija, Jugoslavija i Nemska Austrija. Samo še Amerika ne poslala svojega zastopnika.

Cene v Zagrebi. Mela I. vrste 12 K, II. vr. 10 K. Mela za krüh 9 K. Sad: Jaboka i grüške kila po 6 K. Cuker se dobi po 54—56 K. kila.

Sv. Ciril i Metod 24. maja. Predsedništvo deželne vlade je oprosilo ministerstvo za notranjih del v Belgradi, da bi se svétek slovenskih apoštolov Cirila in Metoda kak državni svétek obslüžavao po cerkvenom kalendaru, to je julija 5.-ga. Ministerstvo je odklonilo prošnjo z tem, ka je svétek apoštolov Cirila in Metoda kak državni svétek določen za maja 24.-ga za celo kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Železnica med D. Lendavov in Čakovcom nema nikakših zvez z vlakom proti Maribori in Ljubljani. To zdaj edina železnica, ki veže Prekmurje z Slovenijov. Dobro bi bilo, če bi se kaj včinito za volo voznoga reda.

Mosti med Mursko Soboto in Doljno Lendavo so že skoro vsi napol podreti. Kaj pa dela prav za prav v Prekmurji gradbeni urad?

Cena živine je v Ljubljani spadnola za 2 do 3 krone pri kili.

Ivan Kokot

trgovina z mešanim blagom

(nasproti cerkve)

Dolnja Lendava.

Priporočam svojo veliko zalogo različnega tkaninskega blaga kakti:

Zefire, druke, šifon, kaper, satene, belo platno, čajge za moške in ženske, štofe i. t. d.

V zalogi zmerom karbid kak tudi drugo specerejsko blago.

V zalogi galic, ličje, mašinsko olje, cement v lagvah po 200 kg., vse po najnižjih dnevnih cenah.

Točna podvorba. Zmerne cene.

Mastin

primešaj krmi; vsaki teden edno prgiščo, če se pa dava kak nadomestilo za krmo, te 2 prgišči. 5 zavojčkov Mastina, prahu za krmiljenje zdrave, debele živine, za stvarbo belic i mleka, zadostuje za 6 mesecov za vsako živinče. Dobo je največje premije v Londoni, Parizi, Rimi, Beči. Na jezere gospodarov ga hvai i znova kupuje. Zaktevaj ga pri lekarnari (apotekari) ali pri trgovci, vsaki ga lahko prosto odava. Ali pa piši lekarni Trnkoci v Ljubljani, Kranjsko, po 5 zavojčkov. Košta 30 K 50 fil. z poštninov.

Mršavost (kriavost)

srbeščico, kraste, lišaje, vniči pri človeki mast proti mršavosti. Brez dišeca i ne maže perila. I lonček za edno osebo s poštninov 12 K 50 fil. pri lekarni Trnkoci, Ljubljana.

Franc Seršen, trgovec v Ljutomeri pri cerkvi ma zmirom veliko izbiro lepoga i močnoga blaga za moške i ženske obleke, štere odava po najzmernejših cenah. Što šče meti lepo i trpežno blago po zmernih cenah naj ide k Seršeni v Ljutomer.

Tisk: E. Balkanji Dolnja Lendava

Ogen. V nedelo 25. julija je velki ogen bio v Dokležovji. Šest hiž z zadnjimi hrambami vret je sploh zgorelo. Kvar je grozovito velki. Hiže so na vekše ne bile sekulirane. Kak je prišao vó ogen, še neznano.

Podpirajte Novine!

Odiam v dolnjelendavski gorah poleg kapele Sv. Trojstva 2 plüga goric in hižo z grüntom vret poleg hotela Krone. Kupci se naj zglasijo pri Graššanovitš Otoni v D. Lendavi hiž. št. 91.

Gospodarska Zadruga za Prekmurje, Mursko Polje i Slovenske gorice r. z. z. o. z.

odava: razne tkanine za moške i ženske obleke, vseh vrst začimbe, črevlje, usnje (leder), deske (blanje), stavbeni les (za cimpranje), poljedelske stroje (mašine).

Küpüje: pšenico, žito, kukorico, hajdino, proso, oves, kože, pač vse kmečke pridelke. Posreduje (pomaga kupiti) pri kupili vekših poljedelskih strojov, kak parnih mlatilnic (mašin za mlatiti), motorov i. t. d.

Pravico küpüvati i odavati zadrugi majo samo kotrige. Nove kotrige (člani) se sprijmejo v združnoj pisarni v Gornjoj Radgoni i pri vseh podržnicah.

Glavna trgovina i pisarna v Gornjoj Radgoni.

Podružnice: Gornja Radgona, Sobota, Cankova, Dolnja Lendava, Radgona, Križevci pri Ljutomeri (Lotmerki), Beltinci.